

Setkání v zimě

On

Studený lepkavý sníh
za krkem zebe
tváře mrazí
pálí a šlehá
chuchvalce bílé smrti
tak bezcitně
lhostejně
sedají na kabát měst

Jdu ztěžka
zachumlán

Ta zima studí do bíla
konečky prstů zchromí

Zvláštní...
Ta dívka na protějším chodníku
jako by měla snad radost - ?

Ona

Nádherný hebký sníh
z nebe se snáší
hladí tváře
cukruje
čerstvou buchtu dne
tak měkce
bíle
shůry krouží

Bez dechu
zlehka
mu tančím vstříc

Hřeješ mě zimo
hřeješ do červena
konečky prstů probouzíš

Zvláštní...
Ten starý pán tam přes ulici
jako by byl snad mrzutý - ?

*Je možné
že ti dva šli
v tutéž chvíli stejnou ulicí ?
Nepotkali se
dělilo je víc
než pruh asfaltu*